

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Liškové a soudců JUDr. Markéty Čermínové a Mgr. Lucie Králové ve věci výkonu rozhodnutí oprávněného: **Mgr. Bc. Jakub Michálek**, bytem Zenklova 841/193, 182 00 Praha 8, proti povinnému: **Česká republika jednajícím Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví**, se sídlem Biskupský Dvůr 1148/5, 110 00 Praha 1, **k vymožení nepeněžitého plnění**, k odvolání žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25.2.2016, č.j. 34 E 3/2016-19 a usnesení téhož soudu ze dne rovněž 25.2.2016, č.j. 34 E 3/2016-22,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně ze dne 25. 2. 2016 č.j. 34 E 3/2016–19 ve výrocích I., II. a usnesení z téhož dne č.j. 34 E 3/2016-22 se **z r u š u j í** a věc se **vrací** v tomto rozsahu soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í

Usnesením pod č.j. 34 E 3/2016-19 soud nařídil na základě pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. září 2015, č.j. 11 A 3/2014-82 k vymožení povinnosti povinného, aby ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci rozsudku poskytl oprávněnému plné znění všech technických norem ČSN, ČSN, EN, podle nichž stanoví povinnost postupovat zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon a právní předpisy vydané k jeho provedení s výjimkou následujících norem a v tomto petitu jsou uvedeny celkem čtyři normy. Výkon rozhodnutí byl nařízen uložením pokuty povinnému ve výši 100.000,- Kč. Pod výrokem II. byla uložena povinnému povinnost nahradit oprávněnému náklady řízení ve výši 2.000,- Kč, výrokem III. byl návrh zamítnut ohledně zde uvedených čtyř ČSN norem. Podle odůvodnění tohoto rozhodnutí vycházel soud z ust. § 351 odst. 1 o.s.ř. a uložil povinnému pokutu ve výši 100.000,- Kč, když shledal podmínky pro nařízení tohoto typu výkonu rozhodnutí. Výrok o nákladech řízení byl odůvodněn použitím ust. § 271 o.s.ř. Proti tomuto usnesení, a to do výroku I. a II. podal odvolání povinný a namítal, že soud I. stupně rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť se vůbec nezabýval tím, že povinný svoji povinnost stanovenou citovaným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7.9.2015 již

splnil. Považuje proto usnesení o nařízení vymožení povinnosti povinného za zmatečné, neboť to prikazuje to, co již splněno bylo. Navíc povinný uvedl, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7.9.2015 neurčil konkrétní rozsah technických norem. Navrhl, aby usnesení soudu I. stupně bylo v napadeném rozsahu zrušeno. Později ještě toto odvolání doplnil s tím, že výše uložená sankce je v maximální možné výši a je tedy značně nepřiměřená, navíc zdůraznil, že rozhodnutí o tak vysoké sankci soud I. stupně nijak nezduvodnil, a je proto nepřezkoumatelné.

K tomuto odvolání se vyjádřil oprávněný podáním ze dne 29.3.2016, kterým uvedl, že povinný nesplnil svoji uloženou povinnost ani potom, co mu byla uložena vynucovací pokuta ve výši 100.000,- Kč, proto navrhuje, aby soud tuto pokutu uložil opakovaně. Zdůraznil závěrem, že povinný částečně nesplnil, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí a proto nejsou splněny podmínky pro zastavení výkonu rozhodnutí.

Dalším usnesením z téhož dne č.j. 34 E 3/2016-22 soud I. stupně nařídil uspokojení pohledávky oprávněného k částce 2.000,- Kč, představující náklady návrhu na nařízení výkonu a k uspokojení nákladů návrhu na nařízení výkonu. Výkon rozhodnutí přikázáním uplatněné pohledávky ve výši 2.000,- Kč z účtu povinného u tam označeného peněžního ústavu. Toto usnesení soudu I. stupně obsahovalo celou řadu upozornění ve smyslu příslušných ustanovení občanského soudního řádu.

Rovněž toto usnesení bylo napadeno odvoláním ze strany povinného, který vytýkal soudu I. stupně, že se vůbec nezabýval tím, že povinný svojí povinností stanovenou rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7.9.2015 splnil soudem stanovené lhůtě a dále poznamenal, že označený tam účet je určen pouze pro příjem finančních prostředků v souvislosti s poskytováním norem. Vymáhanou pohledávku je případně nutné hradit z výdajového účtu opětovně označeného. Navrhl proto znovu, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.

Odvolací soud přezkoumal napadená usnesení včetně řízení, která jim předcházela, a to v rozsahu napadeném odvoláními postupem dle ust. § 212 a § 212a o.s.ř., aniž by nařizoval jednání ve smyslu ust. § 214 odst. 2 písm. d/ o.s.ř., neboť dospěl k závěru, že nejsou podmínky pro potvrzení ani pro změnu napadených rozhodnutí, a to především z toho důvodu, že se soud I. stupně nezabýval vůbec formální a materiální vykonatelností uvedeného exekučního titulu. Podle ust. § 251 odst. 1 platí, že nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. září 2015, č.j. 11 A 3/2014-82 byť je označeno právní mocí dne 7. září 2015 a vykonatelnosti dne 7. října 2015, vykonatelný po materiální stránce není. Ve výroku tohoto rozhodnutí označeném II. se ukládá nynějšímu povinnému, aby ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku poskytl žalobci plné znění všech technických norem ČSN, ČSN,EN, podle nichž stanoví povinnost postupovat podle zákona č. 183/2006 stavební zákon a právní předpisy vydané k jeho provedení (technické normy ve stavebnictví). Tyto normy nejsou zde žádným způsobem identifikovány a nedostatečnost tohoto titulu vyplývá i v podstatě z probíhajícího výkonu rozhodnutí, neboť oprávněný stále namítá, že ještě mu nebyly vydány nějaké další technické normy, tak jak požadoval. Jestliže tyto technické normy nebyly identifikovány v rozhodnutí, který má být titulem pro nařízení výkonu rozhodnutí, ani nijak blíže specifikovány, aby bylo zřejmé, o jaké technické normy se jedná, případně k jakému datu má být jejich platnost, případně účinnost. Jedná se o

rozhodnutí, které je neurčité, a proto nevykonatelné. Soud I. stupně se skutečností vykonatelnosti soudního rozhodnutí po materiální stránce vůbec nezabýval a přistoupil k výkonu rozhodnutí ve smyslu ust. § 351 o.s.ř. a násl. a tento postup by nebyl nesprávný, pokud by rozhodnutí bylo vykonatelné. Protože tomu tak v daném případě není, odvolací soud obě napadená rozhodnutí v rozsahu odvolání zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Soud I. stupně bude třeba, aby se zabýval, zda jsou splněny základní předpoklady vykonatelnosti a v případě tohoto titulu, o kterém lze uzavřít, že není vykonatelný, nemůže být výkon rozhodnutí nařízen. Jestliže i k jeho nařízení došlo, nedostatek vykonatelnosti byl zjištěn až v průběhu odvolacích řízeních. Musí takové zjištění vést k zastavení nařízeného výkonu ve smyslu ust. § 268 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. Odvolací soud proto zrušil v rozsahu napadeném odvoláními tato usnesení ve smyslu ust. § 219a odst. 1 písm. a/ o.s.ř. a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **j e** přípustné podat dovolání pouze za podmíněk ust. § 237 o.s.ř.

V Praze dne 8. srpna 2016

JUDr. Helena Lišková v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Ettlerová Anna